

ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ

Predictive Factors Learning Achievement of Naval Rating Students of Diploma
of Science Program in Emergency Medical Operation,
Naval Operational Medicine School

นัฐวุฒิ รอดโฉม¹

Nattawut Rodchom¹

กรมแพทย์ทหารเรือ

Naval Medical Department

(Received 14/04/2020, Revised 22/05/2020, Accepted 12/06/2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทำนายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 96 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยทำนายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ ด้านการให้ความสนใจของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.86) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านกิจวัตรประจำวันของนักเรียน ($\bar{X} = 3.25$, S.D.=0.98) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานภาพของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียนและตั้งใจเรียนในห้องเรียน ด้านครูมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ และโรงเรียนมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจนอกเวลาเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=0.37$, $r=0.25$, $r=0.24$, $r=0.30$ และ $r=0.21$, $p < 0.05$) ตามลำดับ โดยตัวแปรด้านเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานภาพของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียนและตั้งใจเรียนในห้องเรียน และด้านครูมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักเรียนจำทหารเรือ, ปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

¹ผู้ช่วยครูแผนกศึกษา โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ, E-mail: Naval89_9@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the factors of the creation of academic equations affecting, the relationships between the various parts on academic achievement and the influence of predicting factors on academic achievement the academic achievement of Naval Rating Students of Diploma of Science Program in Emergency Medical Operation, Naval Operational Medicine School. A total of 96 samples were collected from the questionnaires. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's Correlation Coefficient and multiple regression analysis.

The results of the research showed that the highest average is in the parental attention ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.86) and the lowest average in medium level was in the daily activities of students ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.98) The other factors were the cumulative grade point average (GPAX) factor at the upper secondary level, parental status and student attention to study in the classroom.

The teacher who has an interesting teaching style and recreation facilities of school were statistically significant positive relationship with academic achievement ($r = 0.37$, $r = 0.25$, $r = 0.24$, $r = 0.30$ and $r = 0.21$, $p < .05$), respectively. In conclusion, GPAX in high school level, parental status, student's attention to study and the teacher with an interesting teaching style can be able to predict academic achievement by 31 percent with statistical significance at the level of .05.

Key words: Factors affecting academic achievement, Naval Rating Students, Medical Emergency Operations.

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ได้เริ่มมีขึ้นจากคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) อาศัยอำนาจตาม มาตรา 11 (6) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 ได้ออกข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษา หรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตร และเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือ ฝึกอบรม พ.ศ.2554 (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน, 2559)

ปรัชญาของหลักสูตรสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ เพื่อมุ่งให้เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินในฐานะผู้ช่วยแพทย์เวชศาสตร์ฉุกเฉิน และนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน โดยใช้ศาสตร์และศิลป์อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติการฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาล และในสถานพยาบาล ตลอดจนดำเนินงานหรือ บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ได้ (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน, 2557)

โรงเรียนนาวิกเวชกิจเริ่มเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเวชกิจฉุกเฉิน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 และได้ปรับปรุงหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน รวมถึงประกาศกระทรวงศึกษาธิการ จนปัจจุบันโรงเรียนนาวิกเวชกิจได้รับการรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป (กรมแพทยทหารเรือ. ศูนย์วิทยาการ. โรงเรียนนาวิกเวชกิจ, 2559) ผู้สำเร็จการศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งมีขีดสมรรถนะความสามารถตามประกาศของคณะกรรมการ การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2556 จะต้องสอบผ่านความรู้ทักษะ เจตคติ และปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ เพื่อขอรับใบประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นเจ้าพนักงานฉุกเฉินทางการแพทย์ตามที่กฎหมายกำหนด (กรมแพทยทหารเรือ, 2559)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบ่งบอกความสามารถของผู้เรียน ในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ความพยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษาเล่าเรียนรวมถึงการปฏิบัติ การเข้าห้องเรียน มีความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ (อุทุมพร จามรมาน, 2535) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังเป็นเรื่องที่สัมพันธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญา แสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารได้อีกด้วย

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์จะต้องมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถปฏิบัติหน้าที่สายแพทย์เพื่อตอบสนองต่อภารกิจของกรมแพทยทหารเรือ และกองทัพเรือได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการให้บริการสุขภาพที่อยู่ในภาวะฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ ในพื้นที่ปฏิบัติการทางทหารรวมถึงการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลรักษาขั้นต้น ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานจริงเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

มีการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเพื่อหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตการสนับสนุนของผู้ปกครอง การรับรู้ของตนเองมีผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ (โกษิก เถลิหมุ, 2558) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม การจัดอบรมทางวิชาการ การจัดหาสื่อการเรียน การจัดนิเทศภายใน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ, 2551) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกับนักเรียนจำทหารเรือ

จากข้อมูลของงานทะเบียน และสถิติของโรงเรียนนาวิกเวชกิจที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาลดลง โดยเมื่อปีการศึกษา 2558 เกรดเฉลี่ยนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 ราย ที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 ซึ่งในปีการศึกษา 2559 มีจำนวน 19 ราย จากจำนวนนักเรียน 43 ราย

โดยคิดเป็นร้อยละ 47.37 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 18.80 และกรมยุทธศึกษาทหารเรือมีนโยบายในการรับนักเรียนจำเหล่าทหารแพทย์เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี จึงจำเป็นต้องวางแผนและให้ความช่วยเหลือเพื่อให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ เพื่อนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณภาพของนักเรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทำนายต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ

2.3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ

3. ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากนักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ตั้งแต่ ต.ค.60 – ก.ย.61 โดยศึกษาจากตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม

4. นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นเกรดทุกเทอมทุกวิชารวมกัน และทำการเฉลี่ย (Grade point averageX: GPAX) ของปีการศึกษา 2560

นักเรียนจำเหล่าทหารเรือ หมายถึง นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2560

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับนักเรียน ได้แก่ ประวัติภูมิหลังของนักเรียนภาระหน้าที่ของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ความรู้ความสามารถของครู การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อในการเรียน การวัดและประเมินผล

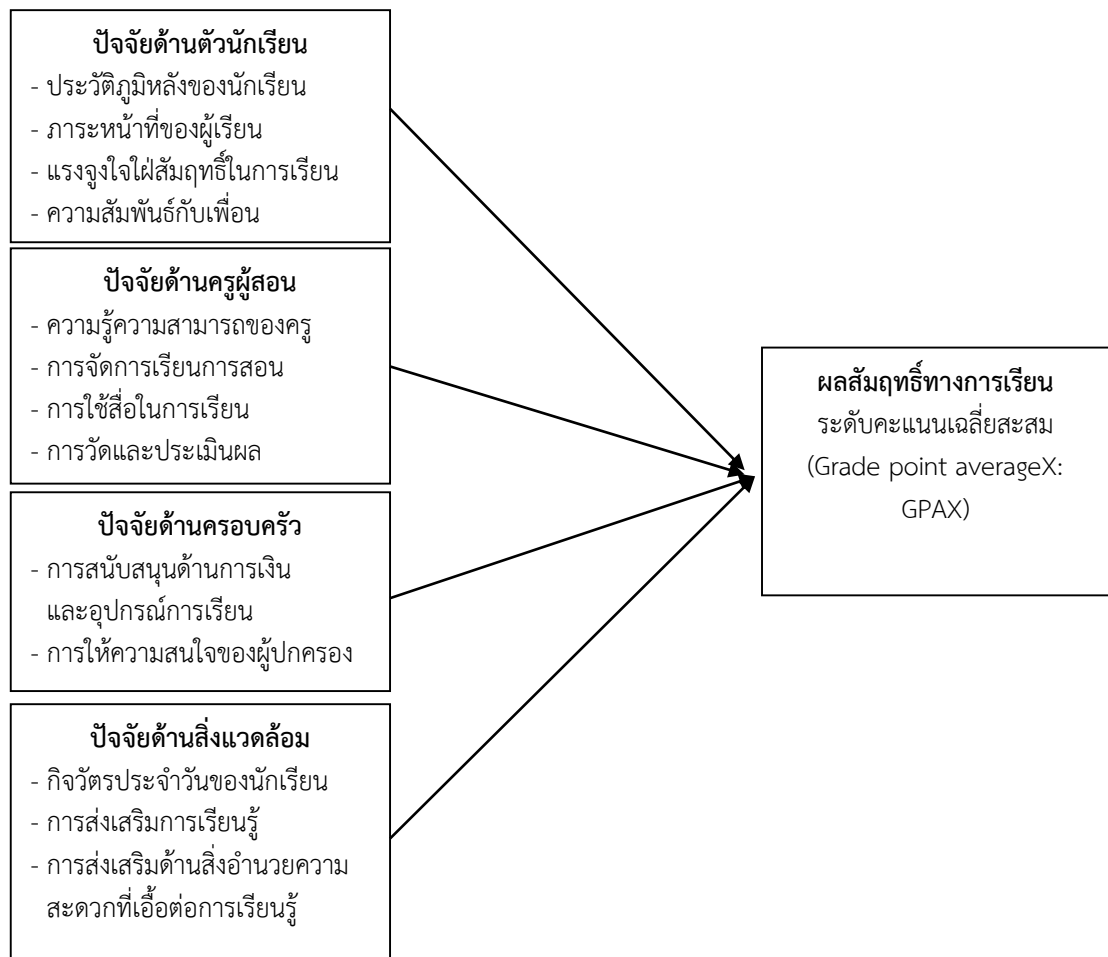
ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การสนับสนุนด้านการเงิน และอุปกรณ์การเรียน การให้ความสนใจของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง กิจกรรมประจำวันของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

โดยใช้กรอบแนวคิดของ Prescott (1957) ซึ่งสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยด้านทางร่างกาย ความรัก วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน การพัฒนาตนเอง และการปรับตัว ประภัสสร วงษ์ศรี (2541) ได้สรุปปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะประกอบด้วยครูผู้สอนกับนักเรียน อริยา คูหา และบัญญัติ ยงหย่วน (2547) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ พฤติกรรมการเรียน บรรยากาศในการเรียน และตัวแปรทางประชากร

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research)

6.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของโรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ ทั้งหมดในปีการศึกษา 2560 จำนวน 96 นาย โดยเกณฑ์คัดเข้าคือ เป็นนักเรียนจำพรคพิเศษ เหล่าแพทย์ และเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2559 และ 2560 เกณฑ์คัดออกคือ ผู้ที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน และไม่สำเร็จการศึกษาในชั้นปีที่ 1 เช่น ลาออกหรือซ้ำชั้น การศึกษาในครั้งนี้ใช้การศึกษากับประชากร

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยการ กรมแพทย์ทหารเรือ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามกรอบแนวคิดของ Prescott (1957); ประภัสสร วงษ์ศรี (2541); อริยา คูหา และบุญญิตติ ยงหย่วน (2547) ซึ่งมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำทหารเรือ ได้แก่ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ โรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยการ กรมแพทย์ทหารเรือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน จำนวน 4 หัวข้อ 17 ข้อ ด้านครูผู้สอน จำนวน 4 หัวข้อ 11 ข้อ ด้านครอบครัว จำนวน 2 หัวข้อ 5 ข้อ และด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน จำนวน 3 หัวข้อ 12 ข้อ

6.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว คำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ได้ค่า Index of item objective congruence (IOC) = 0.67 - 0.89 แล้วนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 โรงเรียนชุมพลทหารเรือ จำนวน 30 ราย แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ได้ค่าคุณภาพความเที่ยง (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) = 0.94

กำหนดระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

คะแนน 5 คือ ระดับความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

คะแนน 4 คือ ระดับความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงมาก

คะแนน 3 คือ ระดับความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

คะแนน 2 คือ ระดับความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงน้อย

คะแนน 1 คือ ระดับความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนระดับความคิดเห็นดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก, ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อยและ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 น้อยที่สุด

6.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทำหนังสือขอรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ กรมแพทย์ทหารเรือ และ ได้รับการรับรอง เลขที่ RP004/61 วันรับรอง 20 เมษายน 2560 ถึง 19 เมษายน 2562

2) ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจาก ผอ.รร.นวก.ศวก.พร.

3) ขี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัย การเข้าร่วมโครงการวิจัย การยกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัย การตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นความลับ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อนักเรียน

4) รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลต่อโรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยการ กรมแพทย์ทหารเรือ โดยจะนำเสนอเป็นภาพรวม

6.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) หาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างตัวแปร ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการหาปัจจัยร่วมทำนายที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน

7. สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายทั้งหมด นักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 53 นาย นักเรียนชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 นาย เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย $\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.41 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ระดับชั้นปีที่ 1 $\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.41 โดยสถานภาพของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 77.08 การศึกษาของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.16 อาชีพของผู้ปกครองเป็นรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 36.45 และรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 37.50

ตารางที่ 1 ระดับของปัจจัยทำนายต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฯ (n = 96)

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านตัวนักเรียน	3.54	0.87	มาก
1.1 ประวัติภูมิหลังของนักเรียน	3.58	0.81	มาก
1.2 ภาระหน้าที่ของผู้เรียน	3.38	0.81	ปานกลาง
1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	3.53	0.93	มาก
1.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.73	0.83	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	3.63	0.84	มาก
2.1 ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	3.69	0.83	มาก
2.2 การจัดการเรียนการสอน	3.59	0.82	มาก
2.3 การใช้สื่อการเรียนการสอน	3.59	0.85	มาก
2.4 การวัด และการประเมินผล	3.63	0.81	มาก
3. ด้านครอบครัว	3.91	0.94	มาก
3.1 การสนับสนุนด้านการเงินและอุปกรณ์การเรียน	3.69	0.96	มาก
3.2 การให้ความสนใจของผู้ปกครอง	4.02	0.87	มาก
4. ด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน	3.44	0.99	ปานกลาง
4.1 กิจกรรมประจำวันของนักเรียน	3.15	0.99	ปานกลาง
4.2 การส่งเสริมการเรียนรู้	3.64	0.92	มาก
4.3 การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	3.53	1.53	มาก
รวมทุกด้าน	3.58	1.04	มาก

ตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงสุด คือ ด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) อันดับที่ 3 คือ ด้านตัวนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และน้อยที่สุดคือ ด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) โดยภาพรวมของทุกปัจจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านตัวนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือ ประวัติภูมิหลังของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และน้อยที่สุดคือ ภาระหน้าที่ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38$) ด้านครูผู้สอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ การวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และน้อยที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) ด้านครอบครัว ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้ความสนใจของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และน้อยที่สุดคือ การสนับสนุนด้านการเงิน และอุปกรณ์การเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) และด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ การส่งเสริมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และน้อยที่สุดคือ กิจกรรมประจำวันของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$)

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ (n = 96)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPAXปี1)	1	.367**	-.249*	.244*	.302**	.214*
2. เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย		1	.008	-.160	-.029	-.061
3. สถานภาพของผู้ปกครอง			1	-.072	-.008	-.098
4. การเอาใจใส่ในการเรียนฯ				1	.251*	.156
5. รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ					1	.509
6. การมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ						1

** p-value < .01 * p-value < .05

จากตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำหน่ายเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย สถานภาพของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียนฯ รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ และการมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (1) ข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ โดยแสดงค่าสถิติ Kolmogorov-Smirnov โดยมีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.052 (2) ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนเท่ากับศูนย์ ทดสอบโดยดูจากตาราง residual statistics พบว่าค่า standard predicted value = 0.0 และค่า standard residual = 0.0 (3) ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์มีค่าคงที่ (Homoscedasticity) พิจารณาจากการกระจาย (Scatter plot) ความสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณ Y ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Regression standardized predicted value) กับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Regression standardized residual value) จะพบว่าค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์กระจายบริเวณค่าศูนย์ และ (4) ทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปรอิสระ โดยหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ (n = 96)

ตัวทำนาย	B	SE	Beta	t	Sig.
เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย	.336	.070	.416	4.811	.000
สถานภาพของผู้ปกครอง	-.082	.031	-.227	-2.644	.010
การเอาใจใส่ในการเรียนฯ	.115	.045	.228	2.554	.012
รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ	.086	.040	.219	2.165	.033
การมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	.021	.030	.070	.702	.485

R = .588, R² = .346, Adjust R² = .310, F = 9.533

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ คือ ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย สถานภาพของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียนฯ รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ ได้ร้อยละ 31 โดยได้สมการคือ

1. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนดิบ

Y ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAXปี1) = 1.018 + .336 (เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย) -.082 (สถานภาพของผู้ปกครอง) + .115 (การเอาใจใส่ในการเรียนฯ) + .086 (รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ)

2. สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

Z ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAXปี1) = .416 (Z เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย) -.227 (Z สถานภาพของผู้ปกครอง) + .228 (Z การเอาใจใส่ในการเรียนฯ) + .219 (Z รูปแบบการสอนที่น่าสนใจ)

8. การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำทหารเรือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = .87) ในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .83) การมีเพื่อนที่สนิทจะสามารถพูดคุยปรึกษากันได้ในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้หรือเรื่องครอบครัว และยังสามารถช่วยกันคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อีกด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ นรากร พลหาญ (2556); ประทุมมาศ ชะชาตย์ และคมคาย กิจวัฒน์ชัย (2543); อัจฉรวรรณ นารถพจนานนท์ (2536) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนด้วยกันที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย การปรับตัว การได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ ใช้ชีวิตรวมกันได้อย่างมีความสุขเนื่องจากโรงเรียนนาวิกเวชกิจ มีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำนักเรียนจะใช้ชีวิตรวมกันกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน จึงส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = .84) ในเรื่องความรู้ความสามารถของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .83) ครูที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการสอนที่ดีจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี Bloom (1976) บลูม ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพจะประกอบด้วย การชี้แนะ (Cues) การเสริมแรง (Reinforcement) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ (Participation) ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correlation) สอดคล้องกับการศึกษาของ ปริญญา เกื้อหนู (2539) ที่พบว่า ความรู้ความสามารถของครู คุณภาพการสอนของครูจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .94) ในเรื่องการให้ความสนใจของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .87) การได้รับการเอาใจใส่สอบถามความเป็นอยู่ทั้งทางด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในโรงเรียนประจำทำให้นักเรียนมีกำลังใจมีจุดมุ่งหมายในการสำเร็จการศึกษาเพื่อให้ครอบครัวได้ภาคภูมิใจในตัวนักเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส (2545); นวพร คำชูสังข์ (2548) ที่พบว่าการสนับสนุนของครอบครัวการให้ความสนใจ การให้กำลังใจ รวมไปถึงปัจจัยด้านการเรียนจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = .99) ในเรื่องการส่งเสริมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .92) การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่ การมีห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้า รวมถึงสารสนเทศที่ทันสมัย เพียงพอ และเหมาะสมต่อจำนวนนักเรียน จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ นรากร พลหาญ (2556); ประภาศรี จิระยิ่งมงคล และนิตติยา น้อยสีภูมิ (2547); สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543); รัตนา คัมภีรานนท์ (2540) ที่กล่าวไว้ว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ดีมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจำทหารเรือจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนอย่างน้อยเป็นเวลา 2 ปี จึงเป็นสาเหตุที่สภาพแวดล้อมจึงมีความสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียน ส่วนในเรื่องของกิจวัตรประจำวันของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .99) เนื่องด้วยโรงเรียนเป็นโรงเรียนทหารจำเป็นต้องมีการฝึกระเบียบวินัย มีระเบียบปฏิบัติประจำวัน มีการปกครองระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง แตกต่างจากพลเรือนทั่วไปจึงทำให้ปัจจัยด้านนี้ อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ

ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลายมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .367$) เนื่องจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ที่ดีเพราะเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ การมีเกรดเฉลี่ยมัธยมปลายที่ดีบ่งบอกถึงพื้นฐานที่ดีพร้อมที่จะเข้าเรียนในหลักสูตรนี้ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิธิภัทร กมลสุขและวราญา สร้อยทอง (2556); ทาริกา วัฒนาสัจจา และกัญญา ชื่นอารมณ (2554) ที่พบว่า การมีผลการเรียนที่ดีหรือมีเกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลายในเกณฑ์ดีมีความน่าจะเป็นที่จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในชั้นที่สูงขึ้นไปติดตามไปด้วย เช่นเดียวกับ อัญพัชร ปิยะวิชิตศักดิ์ (2554) ที่พบว่าเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเตรียมทหาร ซึ่งลักษณะของนักเรียนจะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้โดยค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมปลายในหลักสูตรนี้พบว่าอยู่ในการเกณฑ์ที่ดีคือ $\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.41 จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางเรียนที่ดีตามไปด้วย

ปัจจัยด้านการเอาใจใส่ในการเรียน และตั้งใจเรียนในห้องเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .244$) ซึ่งประกอบ การวางแผนในการเรียน การอ่านหนังสือ การสนใจในระหว่างเรียน การศึกษาเพิ่มเติมรวมถึงการสอบถามเพื่อนหรือครูเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน แมดดอกซ์ ลินด์แกรน Maddox (1965) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะนอกจากความสามารถของบุคคลแล้วยังขึ้นอยู่กับนักเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย จากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ นรากร พลหาญ (2556); วิไลวรรณ จันทร (2541); อภิชาติ แก้วประดิษฐ์ (2541); สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ที่ได้กล่าวว่านิสัย และวินัยในการเรียนในห้องเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดี ส่วนในกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำจะไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียน ไม่เข้าใจเนื้อหา ไม่มีการสอบถามครู

ปัจจัยด้านครูมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .302$) การเรียนการสอนในปัจจุบันจะมุ่งเน้นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมเน้นการปฏิบัติเสมือนจริง มีการบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ มิญซึมนัส วรรณมรินทร์ (2544) ที่พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ปัจจัยด้านการมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .214$) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนจำเป็นต้องมีสถานที่พักผ่อน ยิ่งเป็นโรงเรียนประจำด้วยแล้ว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าเป็นด้านที่พักอาศัย ห้องสันทนาการ บรรยากาศโดยรอบที่ร่มรื่น เงียบสงบ แม้กระทั่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่าง ๆ เมื่อมีองค์ประกอบเหล่านี้ที่ดีก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาศรี จิระยิ่งมงคล และนิตติยา น้อยสีภูมิ (2547); สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543); รัตนา คัมภีรานนท์ (2540) ได้สรุปไว้ว่าสภาพแวดล้อมของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในโรงเรียนกับกลุ่มเพื่อน ดังนั้นการมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ปัจจัยด้านสภาพภาพของผู้ปกครอง พบว่า ตัวแปรดัมมีสมรส มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.249$) แสดงว่า สถานภาพผู้ปกครองที่ไม่ได้อยู่ร่วมกัน อาจจะพยายามเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไป ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลัวขาดความอบอุ่นแต่อย่างไร แต่เมื่อใดที่นักเรียนไม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นเดียวกับการศึกษาของ วิวัฒน์ พงษ์สุภา (2544) ที่พบว่าองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่อย่างไรก็ดีการที่นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้นั้นขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเองที่ต้องมีความตั้งใจมุ่งมั่น พยายามศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจในบทเรียน เข้าพบอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้

นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 ตัวแปรคือ เกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย สภาพภาพของผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียน ฯ และรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 31

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย โดยปกติการรับสมัครนักเรียนเข้าทหารเรือดำเนินการคัดเลือกโดย กรมยุทธศึกษาทหารเรือ ซึ่งไม่ได้กำหนดเกณฑ์ของเกรดเฉลี่ยมัธยมปลายในการสมัคร และให้ผู้สมัครเลือกพรรคเหล่าที่ตนเองอยากเรียนโดยอิสระ ผลจะเป็นไปตามลำดับคะแนนที่ได้ สำหรับพรรคพิเศษเหล่าทหารแพทย์ ต้องเรียนในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งเป็นวิชาชีพวิทยาศาสตร์ด้านสุขภาพ และมีความซับซ้อน เนื่องจากต้องปฏิบัติกับมนุษย์ เพื่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาควรมีการกำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมมัธยมศึกษาตอนปลายในการคัดเลือกผู้เข้าเรียนในหลักสูตรนี้ และนำเสนอรายละเอียดของหลักสูตรอย่างละเอียดจะทำให้ไม่เกิดปัญหาในการเรียนภายหลัง

9.2 ปัจจัยด้านการเอาใจใส่ในการเรียน และตั้งใจเรียนในห้องเรียน เนื่องจากปัจจัยนี้เป็นปัจจัยด้านตัวผู้เรียนเป็นหลัก ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องคอยสังเกตพฤติกรรม และติดตามผลการเรียนนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนมีความประพฤติที่พึงประสงค์ และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนได้ตรงจุด

9.3 ปัจจัยด้านครูมีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ รูปแบบการสอนของครูมีความสำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ใช่เป็นการบรรยายเพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การฝึกปฏิบัติเสมือนจริง การฝึกทักษะความชำนาญในวิชาชีพ จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน รวมทั้งโรงเรียนต้องมีการประเมินการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้น ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

9.4 ปัจจัยด้านการมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากโรงเรียนเป็นโรงเรียนทหารที่เป็นโรงเรียนประจำ อาจมีข้อจำกัดหลายอย่างด้วยจำนวนคนที่มีมาก กฎระเบียบข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติประจำวันแต่ปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต้องมีคือ สภาพที่พักอาศัยที่ถูกสุขลักษณะ มีสถานที่ออกกำลังกาย พื้นที่ธรรมชาติมีห้องสันทนาการ เช่น ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

10.2 เป็นแนวทางในการบริหารจัดการในเรื่องการจัดการเรียนการสอน และเรื่องทั่วไปในสถานศึกษา

10.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

บรรณานุกรม

- กรมแพทย์ทหารเรือ. (2559). **ข่าวประชาสัมพันธ์**. สืบค้น 25 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.nmd.go.th/new/>
- กรมแพทย์ทหารเรือ. ศูนย์วิทยาการ. โรงเรียนนาวิกเวชกิจ. (2559). **ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนนาวิกเวชกิจ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ**. สืบค้น 25 ตุลาคม 2559, จาก <http://gg.gg/jlhvj>
- โกษิก เฉลิมหมู่. (2558). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศโรงเรียนจำอากาศกรมยุทธศึกษาทหารอากาศ**. (ดุชนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในบรมราชูปถัมภ์.
- ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจำอากาศ พุทธศักราช 2548**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทาริกา วัฒนาสัจจา, และกัญญา ชื่นอารมณ์. (2554). **ปัจจัยที่มีผลกระทบบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี**.
- วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี**, 3(2), 33-42.
- นรากร พลหาญ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม**. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 32(3), 96-105.
- นwor คำชูสังข์. (2548). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสายวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน** (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคมโครงการสหวิทยาการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- นิธิภัทร กมลสุข, และวราญา สร้อยทอง. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติก**. **วารสารปัญญาภิวัฒน์**, 5(1), 33-42.

- ประทุมมาศ ชะชาตย์, และคมคาย กิจวัฒน์ชัย. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพจิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี.
- ประกาศรี จิระยิ่งมงคล, และนิตติยา น้อยสีภูมิ. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. (2541). การรับรู้อัตสมรรถนะความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขา จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปริญญา เกื้อหนุน. (2539). สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่เป็นคุณค่าต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. สุธิ ปรทัศน์, 11(31), 95-96.
- มิญช์มนัส วรรณมรินทร์. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส. (2545). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รัตนา คัมภีรานนท์. (2540). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ (ทันตสาธารณสุข) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิไลวรรณ จันท. (2541). ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีผลการเรียนต่ำ (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัตร พงษ์สุภา. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. (2557). หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือ ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือ อบรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๗). กรุงเทพฯ: เอ็น พี เพรส.
- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. (2559). การศึกษา. สืบค้น 25 ตุลาคม 2559, จาก <http://gg.gg/jlhw0>
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิชาติ แก้วประดิษฐ์. (2541). ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ช่างอุตสาหกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อริยา คูหา, บัญญัติ ยงยวน. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. **วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 10(2), 255-271.

อัจฉราวรรณ นารถพจนานนท์. (2536). **ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญพัชร ปิยะวิชิตศักดิ์. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเตรียมทหาร. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย**, 5(3), 32-42.

อุทุมพร จามรมาน. (2535). **หลักสูตรวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Bloom, B.S. (1979). **Handbook on formative and summative evaluation of student learning**. New York: McGraw-Hill.

Maddox, H. (1965). **How to study**. London: Pan Books.

Prescott, D. A. (1957). **The child in the educative process**. New York: McGraw-Hill.